

MŪSŲ LIETUVA

NR. 5 (1590) — SEMANÁRIO — 1979 M. VASARIS - FEVEREIRO 8 D. — 5,00 kr.
Rua Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 — 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

Jonas Miškinis

NUTAUTĖJIMO PROBLEMA

Pastaruoju metu pasigirsta vis daugiau ir daugiau balsų, kad nemaža dalis svetur gyvenančių lietuvių nutautėja, ypač iš jaunosios kartos. Girdi, nors ta tautos dalis gyvens, bet ji jau bus nutolusi nuo visų savo tautos interesų.

O taip kalbėti yra pagrindo. Svyravimai atestuoja svyruojančių silpnumą savam gimtam kraštui, kurį pagal juos, galima pakeisti pinigų ar kuria nors kita materialine vertybe.

Kad tokių mūsų tarpe būtų mažiau, reikėtų dažniau lietuviškoje spaudoje šiuo klausimu pasisakyti. Būtinai reikalingas ieškoti būdų, netenkančius jėgų stiprinti, grąžinti jiems prarastą tikėjimą ir viltį.

Reikia žinoti, kad tautų gyvenimas nematuojamas žmonių amžiumi. Žmonės čia gyvena, čia miršta, bet mirusių vietą papildo naujos kartos. Kiekviena tauta tol gaji, kol naujosios kartos sugeba pažinti ir paremti buvusiųjų kartų palikimą ir jį tęsti. Kas nuo jo atitrūksta, tas skiriasi su savo tautos gyvenimo būdu, su jos dvasia, tas tampa svetimas savai tautai.

Nutautimo pavojus svetimoj aplinkoj yra pats didžiausias lietuviybės priešas. Dėlto šių dienų socialinių bei politinių mokslų mokslininkai — kūrėjai, stengiasi nustatyti svarbiausius nutautėjimo dėsnius ir juos plačiai nagrinėja istoriniu ir tautų skirtingumo požiūriu. Atskirų tautų einamojo gyvenimo stebėtojai nurodo daug faktų, kur nutautėjimas vyko ir vyksta laisva valia. Pasak jų, nėra pasaulyje tautos, kuri daugiau ar mažiau nebūtų pasisavinusi svetimos tautos elementų. Tačiau istorijos mokslas žino ir tokių faktų, kur tautinė mažuma, išstisus šimtmečius gyvendama svetimoje aplinkumoje, išlaikė nepalietus tautinius papročius, nors jie buvo visai skirtingi nuo vietinių gyventojų. Taigi, nevisada savo skaičiumi mažesnė tauta nutautinama didesnės. Todėl čia ir iškyla konkretus klausimas: kaip tautos mažuma gali išsilaikyti savo tautybę? Į šį klausimą, mano manymu, galima atsakyti taip: juo skaitlingesnė mažuma, juo mažesnė daugumos traukiamoji jėga; ir juo mažesnė mažuma, tuo greičiau nutautėja. Pavyzdžiui, jei lietuvis vienas ar su šeima apsigyvena kitataučių tarpe, kur jie neturi progos susitikti su lietuviais, nutautėjimas neišvengiamas. Tačiau visai kitokia padėtis, kai lietuviai didesniais būriais apsigyvena, kad ir svetimos tautybės ar mišriai apgyvendintuose miestuose. Čia jie kasdien susitikdami ir gimtąją kalbą pasikalbėdami su savo tautiečiais dirbtuvėse, namuose, organizacijų susirinkimuose, pobūviuose ir kitur, daug mažiau turi pavojaus nutautėti.

Kova su nutautėjimo pavojais turi būti kieta ir neatlaidi, tai tik tada ji bus laimėta. Ir jei išėivijoje jaunimas nepaskęs svetimoj įtakoj, jei jis savo dvasia išliks ištikimas Lietuvai, tai jau bus labai daug padaryta ir nuveikta.

Gilus tikėjimas savo tautos ateitimi taip pat yra vienas iš pagrindinių savo tautai išlikimo ramsčių. Kas praranda tikėjimą savo tautos ateitimi, tas jau savarankiškai nuo jos atsiriboja. Ar mūsų svyravimai lietuviybės išlaikymo atžvilgiu nėra savo tautos ateitimi tikėjimo įspėjimo ženklas? Pagalvokim.

Kad svetur nenusidėtų savo tauta, kad būsimoji karta nesišalintų nuo lietuviybės, kad kiekviename lietuviyje tikėjimas Lietuvai išliktų nemarus, nežiūrint mus supančio dabarties netikrumo — visa tai yra

RUOŠKIMĖS
LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS
ATSTATYMO ŠVENTEI,
KURI BUS
VASARIO 18 DIENA

mūsų pačių rankose, o ne svetimųjų. Todėl neieškokime kalčių kitur, o savyje.

Man rodos, kad šis klausimas dabar yra daug svarbesnis už kasdienes smulkius reikalus ir ginčus. Lietuviškos sielos išsaugojimas svetimuose kraštuose yra mūsų išlikimo klausimas. Tuo visada turim būti susirūpinę.

Taigi, nekaltinkim kitų, bet daugiau kreipkime dėmesio patys į save ir savo vaikus. Jeigu tėvai daugiau persiims gimtosios kalbos būtinumu ir jei jie savo vaikų širdyse įdiegs visiems gerai žinomą posakį — gera svetimomis kalbomis kalbėti, bet didi gėda savos gerai nemokėti... Gyvenant svetur, savo kalbos mokėjimas tampa dorinės reikšmės klausimu. Jaunuolis (ė) gerai nemokėdamas savo tėvų kalbos, niekada negalės įsijausti į savo tautos amžiais sukurtus dvasinius lobius, o tuo pačiu nesutaps ir nesuaugs su savo tauta. Priaugančiai kartai savo tėvų gimtosios kalbos mokėjimas yra pirmasis klausimas. „Jo lietuviybė tiek bus stipri, kiek stiprus bus gimtosios kalbos mokėjimas. Tas, kas nekalba savo tėvų kalba, jau nėra pilnas lietuvis, nes be savo kalbos lietuviybės jausmas blėste blėsi, kaip medžio džiuštanti šaka. Lietuvis, nekalbąs lietuviškai, negalės tos kalbos perduoti būsimoms kartoms.“

Būtinai tėvai turi kreipti dėmesį, kad jų vaikai visur, namuose ir gatvėje tarp savęs kalbėtų lietuviškai. Tokia, kokia bebūtų stipri aplinkos įtaka, toks lietuvis toje aplinkoje nesutirps.

LAISVOJI LIETUVA

Atbunda rusų nacionalizmas

Pripažįsta tautinėm mažumom kultūrinę autonomiją, bet nekalba apie jų nepriklausomybę

"The New York Times" korespondentas Maskvoje David K. Shipler paskelbė aktualų straipsnį "A Russian Nationalism Is On Rise" (NYT 1978. XI. 11), kuriame iškelia naujas apraiškas, viešumoje pastebėtas pastaraisiais metais. Čia pateikiame jo santrauką, pacituodami būdingesnes vietas.

Pasak autoriaus, ir rusai jį ieško savo šaknų, kaip ir kitos tautinės grupės JAV-se bei kitose šalyse. Jie nori atgaivinti bei išsaugoti senąsias rusų tradicijas, puoselėtas prieš revoliuciją, išryškinti rusiškuosius pradus dabarties gyvenime, kuriame jie dažnai kertasi su komunistine ideologija. Atsiranda spraga tarp to, kas "sovietiška" ir "rusiška". Stiprėja nacionalistinė dvasia, pabrėžianti konservatyvųjį rusiškumą, išskirtinumą, autoritetinį aspektą ir antisemitizmą. Jos šalininkų tarpe yra įvairių sluoksnių žmonių — darbininkų, buvusių kalinių ir net augštų valdžios tarnautojų. Ir tai dėlto, kad, anot vieno rusų rašytojo, "mūsų propaganda yra tokia nuobodi, tokia bekrasė, kad tai pripažįsta net bukiausias vadas. Reikia kažko naujo. Vienintelė populiarī ideologija yra nacionalistinė. Tik ji turi realų pagrindą."

Nukentėjo rusai?

Daugelis darbininkų išreiškia savo rusiškumą skundu, esą rusai, kurie sudaro apie pusę 261 mil. Sov. Sąjungos gyventojų, gyvena blogesnėse sąlygose, kaip kitos tautinės grupės, turinčios savo respublikas — pvz. armėnai, ukrainiečiai, estai, gruzinai, lietuviai.

Kaikurie intelektualai įrodo, kad rusų kultūra daugiau nukentėjo nuo komunizmo nei kitų tautybių. Su tuo betgi nesutinka kitų tautybių intelektualai, primindami, jog rusai visur dominuoja — ir vyriausybėje, ir kompartijoje, ir nerusų respublikose, kur užima pagrindines pozicijas, bruka rusiškumą per mokyklas, smukdo nerusišką literatūrą (kaikuriuose respublikose).

Vis dėlto nacionalistiškai nusiteikę rusai mano, kad rusiškumas yra pavojuje. Rašytojai bei meno žmonės organizuoti kovą prieš miesto planuotojus, nuolat griauančius istorinės architektūrinis pastatus, įskaitant šventoves. Kaikurie kritikai smerkia eksperimentus teatruose bei rusų klasikų iškraipymą. Daug jaunimo linksta į Ortodoksų Bendriją, kuri esanti tikroji rusų kultūros saugotoja.

Nacionalistai ir komunistai

Nevienam rusui atrodo, kad

marksizmas yra vakariečių idėja, svetima rusams. Kaikurie rašytojai pogrindinėje spaudoje skelbia savo idėjas, smerkdami miestų gyvenimą ir skatindami idilišką buitį miesteliuose bei kaimuose, kur klesti tradiciniai šeimos papročiai, kur vyrauja drauge Ortodoksų Bendrija ir valstybė kaip autoritetinės institucijos. Tokiai galvosena nepriimtina nei demokratija, nei pliuralizmas, kurie ardo vieną visumą.

Tokios nacionalistų idėjos sutampa su sovietinių vadų galvosena, nes ir pastaroji pripažįsta tikrai vientisą visumą, tikrai marksistinę-lenininę tiesą, tikrai vieną politinį autoritetą, kuriam reikia lenktis. Demokratiškai nusiteikę disidentai nacionalistus rusus laiko pavojingais už valdančius komunistus, kurie yra mažesni nacionalistai.

"Mes dabar esame valdomi sočių vilkų, — pareiškė vienas disidentas, — bet tarp tų žmonių yra alkanų vilkų. Idealistai gali būti labai geri teroristai. Jei tokie nacionalistai paimtų valdžią, būtų labai pavojingi."

Solženicino linkmė

Zymiausias rusų savimonės reiškiėjas yra rašytojas A. I. Solženicinas. Jis laiške sovietų vadams 1973 m. rašė, kad marksizmas esąs vakarietiškas, kad rusai, pasikvietę modernią technologiją, elgiasi kaip atsilikę kraštai — žemės turtus (Sibiro dujas) atiduoda svetimiesiems. Tame laiške Solženicinas siūlė išformuoti Sov. Sąjungą, sudaryti nepriklausomus tautinius vienetus, atsisakyti komunizmo ir įvesti teokratiją, bet autoritetinę, nes Rusija yra autoritetinė.

Vienas žymiausių Solženicino šalininkų Maskvoje yra matematikas Igor R. Šafarevič. Jis, pasmerkęs komunistinį internacionalizmą ir Trockio šūkį "šalin patriotizmą", rašė: "Galite įsivaizduoti tokios pažiūros pasekmes. Jie sugriovė paminklus, šventoves, senus pastatus, primenančius Rusijos praeitį, pakeitė gatvių pavadinimus taip, kad naujieji nebeturi ryšio su praeitimi. Vaikai buvo mokomi falsifikuotos rusų istorijos, kurios veikėjai vaizduojami kaip gobšūs plėšikautojai, idiotai ir sifilitikai." Dėlto dabar kilo reakcija, jieškanti tautinių šaknų. Jaunimas lanko vienuolynus, renka ikonas, domisi religine praeities filosofija, protestuoja prieš senų pastatų griovimą, rankraščių naikinimą.

Kitos figūros

Kitas labai ryškus nacionalis-

tinės srovės atstovas yra Gennadi M. Šimanovas, komunizmo augintinis, bet vėliau tapęs religingu žmogumi. Pasak jo, tikėjimas į komunizmą pradėjo nykti su Stalino mirtimi. Jaunimas dairosi aplinkui ir mato, kad niekas nieko netiki, jieško kuo užpildyti dvasinę tuštumą.

Šimanovo nuomone, valstybė turėtų būti idėjinė, autoritetinė, susieta su tikybine Bendrija, bet ne su kompartija. Demokratija būtų pavojinga religiniam gyvenimui. Rusiškumo esmė esanti Ortodoksų Bendrija ir suaugimas su savo krašto žeme. Dėlto reikia grįžti į miestelių bei kaimų gyvenimą, į patriarchinę šeimą, kurioje moterys rūpinasi vaikais.

Pasak Šimanovo, tautinės grupės Sov. Sąjungos rėmuose turėtų gyventi autonomiškai — rusai — Rusijoje, estai — Estijoje, gruzinai — Gruzijoje ir t.t. Nė viena kultūra negali klestėti, jeigu jos žmonės yra sumaišyti ir išblaškyti. Tai pasakytina ir apie žydus — ir jie turėtų turėti atskirą teritoriją. Tautiškumas, pasak Šimanovo, nėra rasizmas, paremtas krauju, o dvasinis, pedagoginis savitumas. Jei pvz. biologiniu požiūriu asmuo yra žydas, bet dvasiniu rusas, tai ir priklauso rusų tautai. O jei apsisprendžia būti žydu, tebūnie žydu ir tegyvena savo teritorijoje.

Tokią galvosena NYT korespondentas laiko artima nacionalizmui, kuris iškelia savąją tautą, bet niekina kitas. Taip pat ji esanti artima antisemitizmui, kurį proteguoja komunistinė valdžia, leisdama propagandą prieš zionistus. Ir komunistai, ir nacionalistai žydus laiko pavojingais žmonėmis. Pirmieji sako, jog žydai kenkė revoliucijai, o antrieji tvirtina, kad žydai buvo pagrindiniai revoliucioninkai, atnešę nelemtąjį Marksą į šventąją Rusiją.

Dailininkas ir mokytojas

Nacionalinės dvasios atstovas esąs ir dail. Ilja Glazunovas, savo paveiksluose skatinąs ru-

sus grįžti į senąsias tautos tradicijas. Jo paveikslų parodon Maskvoje veržėsi minios žmonių. Vienas jo paveikslų "Sūnaus palaidūno sugrįžimas" vaizduoja jaunuolį, džinsais apsirengusį ir suklypusį prie ilgais drabužiais apsivilkusios figūros, primenančios Kristų. Prie jų — Dostojevskis, Čaikovskis ir kiti rusų kultūros milžinai. Tai reiškia, kad jaunoji karta grįžta į tradicinę rusų kultūrą. Daugelis parodos lankytojų įrašė knygoje savo pastabas. Viena jų yra tokia: "Dėkoju Jums už šventąją Rusiją. Nepaprastai sunku būti rusu 1978".

Dail. Glazunovas yra vienas pagrindinių veikėjų prieš 10 metų įsteigtos rašytojų ir menininkų draugijos, kuri rūpinasi istorinių paminklų apsauga, ypač Maskvoje. Arti 500 istorinių paminklų Maskvoje buvo nugriauta 1935-1939 m. Architektai esą ir dabar daro tą patį. "Jie nevertina praeities, nemėgsta Rusijos paminklų" — kalbėjo Glazunovas.

Tos linkmės atstovas gimnazijos mokytojas Leonidas I. Borodinas, paklaustas kur tokia galvosena veda, atsakė nežinąs, bet pareiškė: "Tūkstančiai žmonių gyvena sau, nusirašinėja religines knygas ir dalinasi su kitais. Jie neina į politinę veiklą. Tai vyksta labai tyliai." Po to jis tarė: "Matote, yra sovietinis ir rusiškas patriotizmas. Sovietinis patriotizmas yra atsidavimas socialinei reformai tam tikroje teritorijoje. Rusiškas patriotizmas yra daugiau dvasinis nei biologinis. Ir kai sakome, kad dvasiniai mūsų pamatai yra sugriauti, kalbame apie rusiškumą."

Apie liberalinio-demokratinio nusiteikimo šalininkus L. I. Borodinas pasisakė neigiamai: esą, jei viskas būtų leista sakyti ir daryti, Sov. Sąjungoje įvyktų katastrofa, t. y. skerdynės, nes tokiam gyvenimo būdui nėra moralinio pagrindo. Tuo atveju žmonės imtų suvedinėti sąskaitas ir kultų anarchija. Rusui neįmanoma gyventi be tikėjimo į ką nors.

* * *

Iš tų NYT korespondento pastabų matyti, kad rusiškasis nacionalizmas atbunda, bet kaip plačiai siekia, nežinia. Jo užmojai kitų Sov. Sąjungos tautų atžvilgiu nėra labai guodžiantys, nes nekalba apie jų nepriklausomybę. Jo atstovų manymu, tautinėm mažumom duotina tik ribota laisvė būsimos Rusijos rėmuose. Taigi, tuo atveju grįžtų senoji Rusija, primenanči priešpaudos laikus. Tautinės mažumos linki rusams atgauti pilną laisvę, bet tokios pat pilnos laisvės bei nepriklausomybės laukia ir jos pačios. M.

Tėviškės Žiburiai

Trisdešimt metų Gulago salyne - SOS!

Apie herojišką Petro Paulaičio rezistenciją rašo pogrindžio "Aušra" 11(51) numeryje

Per ilgesnį laiką žmonės apsipranta net su savo kančia. Dar greičiau užmiršta svetimą. Taip atsitiko ir su PETRU PAULAIČIU. Šiandien apie šį taurų lietuvių, vargstantį Gulago salyne daugiau nei 30 metų, kalba daugelis gyvų liudininkų užsieny ir mažai kas žino Lietuvoje. Jis savo tauria kančia pelnė visuotiną pagarbą savųjų ir svetimųjų.

Petras Paulaitis gimė 1904 m. Kalnėnų kaime, Jurbarko valsčiuje. 1926 m. išvykęs į Italiją, mokėsi Milane katalikų universiteto filosofijos fakultete. Baigęs mokslus, metus dirbo Lietuvos pasiuntinybėje Lisabonoje. Vėliau Austrijos gimnazijoje dėstė lotynų ir italų kalbas. 1939 m. grįžęs į Lietuvą, mokytojavo Raseinių apskrityje.

1940 metų vasarą, sovietams okupavus Lietuvą, čekistai norėjo areštuoti, bet nerado namie. Susidarius naujoms gyvenimo sąlygoms, normalus kultūrinis darbas Lietuvoje buvo neįmanomas. P. Paulaitis pasitraukė per žaliąją sieną į Vokietiją. Ten įstojo į "Aktyvistų frontą". Baigęs diversantų mokyklą, eidavo į Lietuvą žvalgybos tikslais, nes gerai pažino žaliąją sieną ties Jurbarku. Ir taip kurį laiką vykdė Lietuvos "Aktyvistų fronto" užduotis.

Atsidūrus Lietuvai vokiečių rankose, grįžo į tėvynę ir 6 savaites buvo Raseinių apskrities viršininku.

Vokiečiams išvaikius Ambrazevičiaus vyriausybę, grįžo į Jurbarką ir dėstė gimnazijoje lotynų ir vokiečių kalbas. Būdamas be šeimos, visas jėgas pašventė tėvynei. Matydamas, kad vokiečiai ruošiasi kolonizuoti Lietuvą, pradėjo atitinkama linkme auklėti vyresniųjų klasių jaunimą. Išsinuomojo Jurbarko didelį butą, nusipirko biljardo stalą, šaškes, šachmatus. P. Paulaičio butas tapo neoficialiu klubu. Čia mokiniai ne tik praleisdavo laisvalaikį, bet ir gavo gerą patriotinį auklėjimą. Jaunimui jis buvo vyresnysis draugas.

1942 m. pavasarį P. Paulaičio iniciatyva įkuriama pogrindžio organizacija — Lietuvos Laisvės Gynėjų Sąjunga. Šiai sąjungai jis vadovavo iki arešto dienos. Organizacijos tikslas — okupacijos metais (tiek vokiečių, tiek komunistinės) išsaugoti kiek galima daugiau sąmoningų lietuvių nepriklausomai Lietuvai. LLGS programa buvo išdėstyta manifeste "Į reformuotą demokratiją". Vokiečių okupacijos metais buvo leidžiamas

dukart per mėnesį rotatorium spausdintas laikraštėlis "Lietuviški atgarsiai", kurio svarbiausia mintis — lietuviams kovoti už naują Europą nėra jokio tikslo. Taip pat ragino nevažiuoti darbams į Vokietiją, nešaudyti žydų ir t.t. Taigi, svarbiausias tikslas — išsaugoti kuo daugiau žmonių nepriklausomai Lietuvai. LLGS veikė Jurbarko, Raseinių, Tauragės, Šakių, Kauno apskrityse, o taip pat Kaune.

Už tokią antivokišką veiklą 1943 spalio mėn. iš Kauno atvykę gestapo agentai išsišaukė P. Povilaitį iš klasės ir areštavo. Vežė į Kauną Žemaičių plentą Kaltinėnuose pas policijos viršininką gestapininkai sustojo užkasti. Policijos viršininko žmona, gerai pavaišinus vokiečius, padėjo kaliniui pabėgti. Grįžęs į Jurbarką, gyveno nelegaliai ir toliau vadovavo LLGS.

1944 vasarą LLGS narių buvo 4247 žmonės, daugiausia jaunimas iki 30 metų.

Frontui artėjant, organizacija pradėjo ruošti partizaninei kovai. Vokiečių Vermachto žvalgyba užmezgė ryšį su LLGS ir mainais už 8 žmones diversantų mokyklai Dalvice Rytprūsiose davė mašiną ginklų ir radijo stotį. Į Rytprūsius savanoriais išvyko 8 studentai — Jurbarko gimnazijos absolventai.

1944 m. rusams užėmus Jurbarką, P. Paulaitis grįžo pas seserį ir apsigyveno Kalnėnuose. Už poros dienų prisistatė komunistinė karo žvalgyba ir norėjo areštuoti. Kadangi buvo pavakare, sodyba pamiškėje, tai ir vėl pavyko pabėgti.

Vokiečiams pasitraukus, LLGS pradėjo leisti laikraštį "Laisvės Varpas". Ir vėl ragino vyrus greitai įsidarbinti tose įstaigose, kuriose atleidžiama nuo karo prievolės ir neima į kariuomenę. Organizacija buvo perorganizuota partizaniniam karui ir pavadinta Kęstučio apygarda.

Štabas buvo įsikūręs prie Batakių bunkeryje.

Raseinių apskr. NKVD viršininkas pulkininkas Sinicinas buvo paskyręs premiją už P. Paulaičio-Aido galvą 10.000 rublių.

1945 m. rudenį, sudarius Vyriausią Lietuvos Išlaisvinimo Komitetą, P. Paulaitis įėjo į jo sudėtį. Tuo laiku buvo iš Anglijos atvykęs karininkas vesti derybų dėl paramos. Bet netrukus visas komitetas, vienam saviškiui išdavus, pateko į enkavedistų rankas. Petras išvengė tuo laiku arešto, nes keletą valandų pavėlavo atvykti su anuo anglų karininku.

1947 m. pirmąją Velykų dieną Kęstučio apygardos štabo bunkerį prie Batakių apsupo ginkluoti enkavedistai. Bunkeryje buvo vyriausias štabo viršininkas aviacijos kapitonas Kasperavičius ir 8-tos klasės gimnazistas Albinas Biliūnas. Jie, besigindami, naikino dokumentus ir pabaigę šovinius, susisprogdino granatomis.

Sekančią dieną buvo areštuotas ir P. Povilaitis. Vilniaus saugumo vienetėje išsėdėjo virš pusės metų.

Vidaus reikalų ministeris Rotomskis asmeniškai jam siūlė pasirašyti atsisaukimą į visos Lietuvos partizanus, kad sudėtų ginklus. Ir už tai žadėjo tik ištrėmimą į Rusiją. Netrūko įvairių pasiūlymų ir vėliau, bet P. Paulaitis visus gundymus atmetė. Kadangi tuo laiku mirties bausmė jau buvo panaikinta, tai gavo 25 metus.

1956 m. Augščiausiosios Tarybos Prezidiumo komisija, peržiūrėjus bylą, P. Paulaitį paleido. Pagrindas: aktyviai priešinosi vokiečių okupacijai.

Grįžęs į Lietuvą, apsigyveno Kaune ir dirbo "Sodyboje" kūrniku. Jurbarko komunistams pradėjus Vilniaus saugumui rašyti skundus, 1957 metų pavasarį iš Kauno išsiregistravo ir pradėjo dirbti Šiaulių medžiotojų

draugijos pagalbiniame ūkyje-lapyne.

Vilniaus MGB rekomendavus, Maskva anuliavo paleidimo dokumentą ir paskelbė visasąjunginę pajiešką. 1957 m. spalio mėn. vėl buvo suimtas ir etapu nuvežtas į Vilnių, o iš ten vėl į Taišeto lagerius baigti 25 metų bausmės pagal pirmąjį teismą.

Tuo metu Vilniuje buvo suimti keli studentai. P. Paulaičiui pradėta nauja byla. 1958 balandžio 11-12 teismas pagal BK negalėjo duoti daugiau 10 metų, tai prokuroras Mackevičius pareikalavo pridėti ir anuos 15 nuo pirmos bausmės. Kuomet Augščiausiojo teismo pirmininkas paskaitė 25 metų bausmę, tai prokuroras pareiškė: Paulaitis jau nebebus pavojingas Tarybų valdžiai.

Taurus lietuvis ir patriotas jau iškalėjo virš 30 metų iš visos 35 metų bausmės. Sveikata palaužta, bet dar gyvas. Ir moraliskai tyras, kaip krikščionys.

Visi geros valios lietuviai! Dėkite visas pastangas, kad Petrą Paulaitį išleistų į užsienį bent numirti. Šito jis užsitarnavo!

S. Girvydas

RŪPESTIS JURGUČIO ŠEIMA

Kaip praneša JAV valstybės departamentas, š.m. spalio pradžioj Amerikos generalinis konsulas Thompson iš Leningrado buvo nuvykęs į Vilnių pas vidaus reikalų ministerijos vizų skyriaus viršininką kalbėti dėl Marijos Jurgutienės ir Dainos Jurgutytės išleidimo į JAV. Konsului buvo pareikšta, kad bet koks pokalbis apie Jurgutienės emigraciją yra neleistinas kišimasis į Sovietų Sąjungos vidaus reikalus ir vietoj to jam buvo pasiūlyta susipažinti su Lietuvos švietimo sistema.

Atsisakęs tai daryti, JAV konsulas nuvyko pas Jurgutienę į butą, kur jam buvo padarytas kuklus priėmimas. Priėmime dalyvavo ir daugiau asmenų, norinčių išvykti gyventi į JAV. Tai pirmas atvejas okupuotoj Lietuvoj, kai JAV generalinis konsulas aplankė privatų asmenį.

TIESA IR GYVENIMAS

Roma. — Penkiuose pasaulio kontinentuose yra 47 katalikų universitetai: 19 Lotynų Amerikoje, 17 Europoj, 6 Šiaurės Amerikoje, 4 Azijoje ir vienas Afrikoje. Iš septyniolikos Europos universitetų penki yra Prancūzijoje, keturi Ispanijoje, du Belgijoje. Belgijos Liuvono universitete studijavo nemažai ir lietuvių. Po vieną katalikišką universitetą turi Vakarų Vokietija (Eichstaette), Portugalija, Lenkija (Lubline), Airija, Olandija ir Italija.

Lietuviai gali didžiuotis turį labai senas universitetines tradicijas. Pirmoji aukštoji Lietuvos katalikiškoji mokykla — jėzuitų vedama Vilniaus Akademija buvo įsteigta 1579 metais, du šimtus metų anksčiau už pirmąjį rusų universitetą.

Johannesburg. — Praėjusiais metais Pietų Afrikoje buvo atspausdinta daugiau negu dešimt milijonų egzempliorių Šventojo Rašto knygų afrikiečių kalba. Šventojo Rašto platinimu Pietų Afrikoje rūpinosi krašte veikianti Biblinė draugija. Jos rūpesčiu prieš 45 metus buvo parengtas pirmasis Šventojo Rašto vertimas į vietinę afrikiečių tarmę.

Šventojo Rašto platinimo draugijos veikia ir kituose Afrikos kraštuose. Ghanoje, pavyzdžiui, tik prieš 11 metų įsteigta Biblinė draugija jau yra išvysčiusi labai plačią veiklą. Praėjusiais metais Ghanoje buvo išplatinta apie milijoną egzempliorių Šventojo Rašto — Senojo ir Naujojo testamento. Šiais metais numatomas išplatinti jau du milijonus. Biblinės draugijos rūpesčiu Šventasis Raštas dabar verčiamas į įvairias šio krašto gyventojų tarmes.

Užsienio spauda, pateikdama šiuos statistinius duomenis, su apgailestavimu konstatuoja, jog tuo metu, kai Afrikos tikintiesiems yra spausdinami milijonai Šventojo Rašto egzempliorių, daugelyje komunistų valdomų Europos kraštų dėl valdžios draudimo tebėra jaučiamas religinės literatūros badas. Ypač katastrofiška padėtis esanti Lietuvoje.

Haga. — Kunigo Werenfried van Straaten įsteigta katalikų statybininkų draugija šiomis dienomis mini savo dvidešimtpenkerių metų sukaktį. Daugiau negu dvylika tūkstančių narių turinti draugija yra jau pastatiusi 1,400 namų, 45 bažnyčias, 40 mokyklų, kelias ligonines, visą eilę dispenserių, senelių prieglaudų ir kt. Draugijos veikla dabar yra išsiplėtusi visame pasaulyje. Visi jos nariai — statybininkai dirba savanoriškai. Olandas kunigas Werenfried van Straaten vadovauja taip pat jo paties įsteigta organizacijai, besirūpinančiai pagalbos teikimu kenčiančiai Bažnyčiai komunistų kraštuose.

New Yorkas. — Sekminininkų iš Sov. Sąjungos emigravimo sąjūdis kreipėsi į komunistinės Kinijos vyriausybę ir V. Europos komunistų partijų vadus, o taipgi ir į JT gen. sekr. Kurt Waldheimą, kad būtų sudarytos sąlygos jiems emigruoti. Dabar beveik nė vienas, padavęs prašymą, negauna teigiamo atsakymo. O kai užsimenama apie Žmogaus Teisių Deklaraciją, kurioje pabrėžiama teisė žmogui laisvai judėti, gaunamas valdžios atsakymas, jog tai užsienio provokacija.

Stockholmas. — Užsienio spaudos žiniomis, praėjusių metų gale sovietų plokštelių leidimo bendrovė „Melodija“, gavusi valdžios leidimą, išleido dvi religinės muzikos ilgo grojimo plokšteles. Jas užsakė Leningrado stačiatikių metropolitas. Plokštelėse įvairių kompozitorių, jų tarpe ir pagarsėjusio Bortnjanskij, religiniai kūriniai. Kai kuriuos atlieka Leningrado metropolinės bažnyčios ir Švč. Trejybės katedros, buvusio Aleksandro Nievskij vienuolyno, chorai.

Kažin, ar visi Sovietų Sąjungoje galės įsigyti šias religines plokšteles? — klausia užsienio spauda. Gal ir su jomis bus panašiai, kaip su lietuvišku Naujajuo Testamentu ir maldaknygėm? Jų buvo išleista toks mažas skaičius, kad atskirom Lietuvos parapijom teko tik po keletą egzempliorių. Bet propagandai apie „religinę laisvę“ bus naudinga. Plokštelės užsienio rinką pasieks

Jeruzalė. — Jeruzalės miesto tarvba kiekvienais metais „nusipelnusio piliečio“ atžymėjimu pagerbia dvyliką asmenų, vienokiu ar kitokiu būdu pasitarnavusių šio miesto gerovei. Šiais metais tarp tų piliečių yra taip pat Jeruzalės šv. Liudviko ligoninės vedėja vienuolė Francoise.

Izraelio respublikos prezidentas Katzir, įteikdamas atžymėjimą, priminė, jog sesuo Francoise jau 55 metus dirbdama Šventojoje Žemėje su nepaprastu pasiaukojimu rūpinasi ligoniais ir apleistaisiais, neatsižvelgdama nei į tautybės, nei tikybės ar rasės skirtumus.

NOVENA (DEVYNDIENIS)

Į PRAHOS KŪDIKĖLĮ JĖZŲ

(Išversta ir skelbiama p. Marijos Čiuvinšienės iniciatyva)

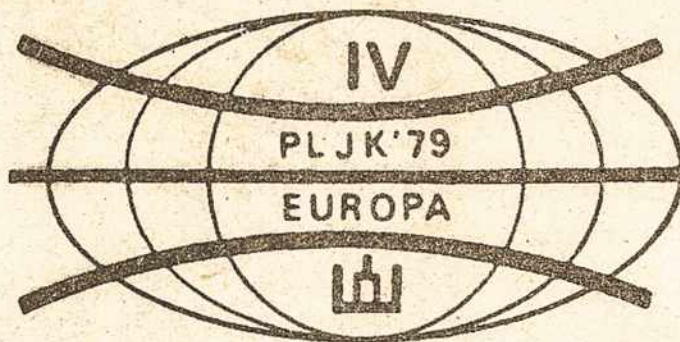
— Viešpatie Jėzau, Tu pasakei: „Prašykite, ir gausite, ieškokite, ir rasite; belskitės, ir jums bus atidaryta“. Per Tavo Švenčiausiąją Motiną Mariją aš beladžiuos, ieškau ir Tavęs prašau: išklausk mano maldą šiame reikale (priminti reikalą).

— Viešpatie Jėzau, Tu pasakei: „Visa, ko prašysite Tėvo mano vardu, Jis jums suteiks“. Per Tavo Švenčiausiąją Motiną Mariją aš nužemintai prašau Dangiškąjį Tėvą Tavo vardu išklausti šito mano prašymo (priminti reikalą).

— Viešpatie Jėzau, Tu pasakei: „Dangus ir žemė praeis, o mano žodžiai nepraeis“. Aš tikiu, kad per Tavo Švenčiausiąją Motiną Mariją šis mano prašymas bus išklaustas (priminti reikalą: sukalbėti 3 „Sveika, Marija“ ir vieną „Sveika, Karaliene“).

Naujojo popiežiaus įvedybų iškilmė šv. Petro aikštėje Romoje 1978 m. Augščiausiai iškelta vėliava yra Lietuvos trispalvė (aiškiai matyti spalvotoje nuotraukoje) Nuotr. Arturo Mari

IV PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESAS

IV Weltkongreß der Litauischen Jugend
IV LITHUANIAN WORLD YOUTH CONGRESS

EUROPA 1979

ANGLIJA

1979 m. liepos 11-18 d.d.

- * Atidarymas
- * Stovykla
- * Koncertas (balius)

VOKIETIJA

1979 m. liepos 19-29 d.d.

- * Ekskursijos
- * Studijų dienos
- * Uždarymo savaitgalis

IV P.L.J.K. REGISTRACIJA

Iki 1979 Vasario 16 d. visi atvykstantieji į IV Kongresą, Vokietijoje, turi užsiregistruoti: atstovai, dalyviai, turistai, jaunimas ir vyresnieji.

Registracijos anketos yra pas Arnaldą Zizą, R. das Heras, 1226, V. Zelinoj.

Prašome visus, kurie domisi, į mus kreiptis iki Vasario 12 d.

Dékojame

BLJS

VIAGEM P/EUROPA: SÃO PAULO — LONDRES —
FRANKFURT — SÃO PAULO

VOO CHARTER — DC — 10

DATA DE PARTIDA: 09/07/79

DATA DE VOLTA: EM ABERTO ATÉ FIM DE ANO.

PREÇO DA PASSAGEM: FINANCIÁVEL: 20% DE ENTRADA, MAIS NOVE PRESTAÇÕES COM TOTAL DE JUROS DE 20%. (MELHOR PREÇO NÃO EXISTE).

DEPÓSITO: A SER FEITO PELO INTERESSADO (PODE-SE FINANCIAR)

MAIORES DETALHES: ALEXANDRE VALAVIČIUS,
TEL. 275-2619.

LEMBRAMOS QUE AS FICHAS DE INSCRIÇÕES ENCONTRAM-SE COM ARNALDO ZIZAS, RUA DAS HERAS, 1226 ATÉ O DIA 16 DE FEVEREIRO.

Vietovė, kur įvyks IV PLJ Kongreso studijų dienos, apsupta žaliuojančiais, dideliais miškais, kur galima pasivaikščioti ir džiaugtis gamta.

Studijų dienos įvyks Altenberge, mažame kaimelyje netoli Koelno. Altenberge yra tik keletas namų, bet visoje Vokietijoje šis kaimelis yra išgarsėjęs savo "katedra". Ji iš tikrųjų nėra katedra, nors taip vadinama, bet vienuolyno šventovė, kurią pastatė XIII š. vienuoliai cistersai. Kasmet savo grožiu ši šventovė sutraukia keliasdešimt tūkstančių turistų.

Viduramžiais Altenberge veikė garsus cistersų vienuolynas. Iš čia cistersai kūrėsi Lietuvoje ir Lenkijoje. Sekuliarizacijos laikais vienuolynas išnyko, o pastatai su didžiu apsaugos mūru pavirto griuvėsiais. Praėjusio šimtmečio viduryje vietos katalikai ir evangelikai atremontavo šventovę, kuri šandien abiem konfesijom yra bendra.

Po I D. karo Koelno arkivyskupija nutarė šioje kalnelių apsuptoje vietoje įsteigti jaunimo namus. Amerikoje surinktomis aukomis sugriuvę, išdegę buvusio vienuolyno pastatai buvo atstatyti. Šiuose pastatuose vykdavo įvairūs suvažiavimai, kursai ir rekolekcijos jaunimui. Karo pabaigoje čia buvo perkelta Koelne subombarduota senelių prieglauda.

Vėliau Altenbergo namai tapo Vokietijos katalikų jaunimo veiklos centru. Rūsyje ir pastogėje buvo pastatytos lovos pernaktoti, įsteigta bendra virtuvė. Vėl prasidėjo jaunimo kursai ir rekolekcijos.

Iškrausčius senelius, įsteigta Vokietijos Katalikų Jaunimo Sąjungos būstinė. Ji 1954 m. persikėlė į netoli esantį miestą Duesseldorf. Tačiau metiniai Sąjungos suvažiavimai vyksta

Būsimasis jaunimo kongresas

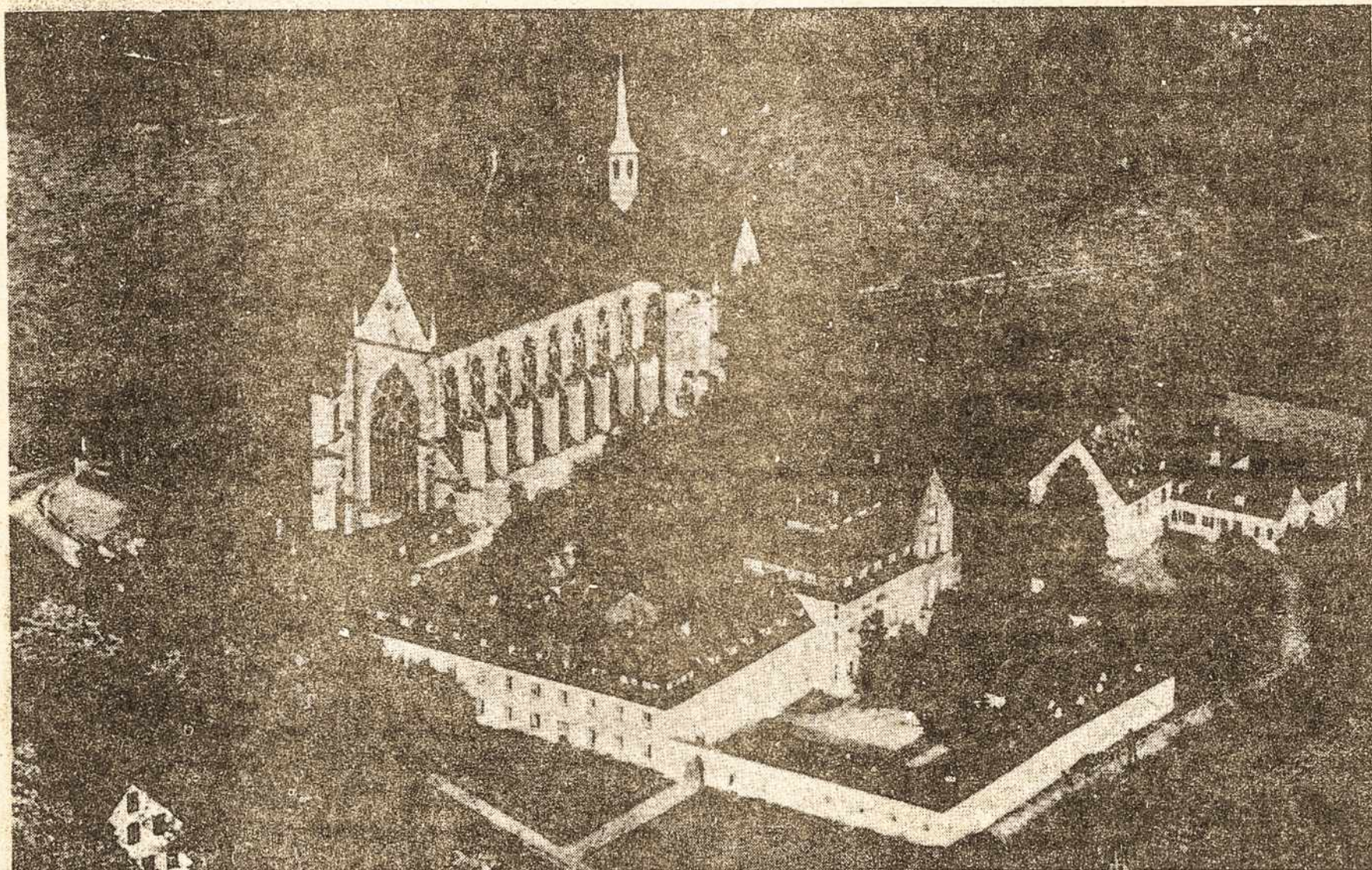
Altenbergo namai — studijų dienų patalpos netoli Koelno miesto

Altenberge. Praėjusį pavasarį senieji rūmai buvo atremontuoti, sumoderninti ir papildyti didžiu priestatu.

Altenbergo namai yra skirti vien jaunimui ir šiuo metu talpina 180 asmenų. Kambariai ir salė moderniai įrengti. Pavieniems asmenims yra skirti 35 kambariai, o likusieji talpina 2 arba 3 asmenis. Didžiulė salė talpina 300 asmenų (200, jeigu prie stalų). Taip pat yra per 10 mažesnių salių konferencijoms, keletas laisvalaikio kambarių ir didžiulė valgykla.

Normaliai pastatas, kuris yra patogioje vietoje ir gražiai įrengtas, būtų labai brangus. Tačiau Altenbergo namų vadovybė sutiko lietuvių jaunimo atstovus priimti savikaina — apie 30 DM į dieną vienam asmeniui, įskaitant nakvynę ir keturis valgius į dieną.

Rūta-Ona Šiūlytė

Altenbergo šventovė ir jaunimo suvažiavimų patalpos V. Vokietijoje, kur įvyks pasaulio lietuvių jaunimo studijinė stovykla 1979 metais. Jaunimas čia randa erdvas patalpas ir ramią aplinką.

pasaulio lietuvių jaunimo sąjunga

IV PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESO INFORMACIJOS:

Jaunimo Kongresas vyksta 1979 metų liepos mėnesį nuo 11 iki 29 dienų.

1) Jaunimo Kongreso atidarymas **KONGRESO STOVYKLOJE** liepos 11 d., 1979 m.
Stovykla vyksta St. Mary's College, Strawberry Hill, England
Kolegija yra netoli Londono miesto, Anglijoje.

2) Jaunimo Kongreso **STOVYKLA**
Nuo liepos 11 - 18 d. St. Mary's College, Strawberry Hill, England
Stovykloje dalyvauja visas lietuviškos kilmės jaunimas.
Lietuvių kalbos mokėjimas nėra būtinas; nors programa vyks lietuvių kalba, bus nekalbantys jaunimas jungtas.
Stovyklos mokestis asmeniui šiuo metu \$160 US dolerių

3) Kongreso **KONCERTAS**
Iškilmingasis Kongreso koncertas įvyks liepos 14 d., 1979 m. šeštadienį. Užsakyta Queen Elizabeth Hall, pačiame Londono miesto centre tarp 2-5 val. po pietų.
Į koncertą kviečiama visa lietuvių visuomenė ir svečiai.
Koncertan kviečiama ir angliškoji visuomenė.

4) Kongreso **BALIUS**
Iškilmingasis Kongreso balius/šokiai vyks šeštadienį liepos 14 d. nuo 8-12 val. nakties.
Užsakyta Kensington Town Hall salė, Londono mieste.

* * * * *

5) **KELIONĖ Į VOKIETIJĄ**
Manoma užsakyti traukinį iš Londono iki Dover, tada persikelti laivu per kanalą į Europos žemyną. Keliaujama liepos 19 d., ketvirtadienį.

6) **NEATSTOVAMS EKSKURSIJOS:**
Organizuojamos trys grupinės kelionės po Europą, už kurias bus reikalinga susimokėti iš anksto. Kaina šiuo metu \$250 US.
Kaina įskaito visą transportą, maistą ir nakvynę.
A) kelionė per Prancūziją, Italiją, Šveicariją ir Vokietiją.
B) kelionė per Prancūziją ir Vokietiją.
C) kelionė per Belgiją, Olandiją ir Vokietiją.
Visos kelionės baigsis Koenigsteine, V. Vokietijoje, kur bus Kongreso uždarymas.

7) **ATSTOVAMS: STUDIJŲ DIENOS:**
Atstovai arba vykstantys į Studijų Dienas vyksta į Altenberg, netoli Bonn miesto, Vakarų Vokietijoje, Studijų Dienos prasideda liepos 19 d. ir tęsiasi iki liepos 26.
Studijų Dienose yra vietos 120 atstovams, 30 stebėtojams ir 30 štabui.
Stebėtojais gali būti jaunimas, kuris nenori būti atstovu, bet norėtų dalyvauti Studijų Dienose be balsavimo teisės ir kuris iš anksto užsiregistravo. Registruotis kuo anksčiau, nes skaičius ribotas ir bus skiriamas pagal užsiregistravimo eilę.
Studijų Dienų asmeniui kaina: \$160 US (atstovams bus parama).

8) UŽDARYMAS:

Kongreso uždarymo savaitgalis bus Koenigsteine, netoli Frankfurt, Vokietijoje. Uždarymo savaitgalis prasidės liepos 27 ir baigsis liepos 29, sekmadienį per pietus. Savaitgalyje dalyvaus visas jaunimas bei svečiai ir visuomenė.
Pramatytas Kongreso uždarymo balius/šokiai, koncertas, talentų vakaras ir pranešimai iš Studijų Dienų.

Vasario 16 gimnazijos mokiniai klauso prakalbos apie Vvtautą Didįjį

Premija jaunimui

Dr. Leono ir Irenos Kriaučeliūnų šeima savo mirusiam sūnui ir broliui prisiminti skiria kasmetinę Eugenijaus Kriaučeliūno premiją. Premijos sąlygos yra tokios:

1. Eugenijaus Kriaučeliūno 1000 dolerių premija skiriama — lietuviui jaunuoliui, geriausiai pasireiškusiam raštais (lietuvių, anglų ar kita kalba), veikla, organizaciniu veiklumu, arba jaunimo vieneto (sambūriui, tautinių šokių grupei, jaunimo chorui, sporto būreliui), geriausiai atstovavusiam lietuviams ir Lietuvai vienerių metų laikotarpyje.

2. Premijai gauti asmenis ar vienetus raštu pasiūlo jaunimo organizacijų vadovybės, jaunimo grupės, vyresniųjų organizacijos ar paskiri asmenys iki kiekvienerių metų gruodžio 31 d. (pašto antspaudas).

3. Premijuotino asmens ar jaunimo vieneto tinkamumui įvertinti sudaroma vertintojų komisija, kurion po vieną atstovą skiria Pasaulio Lietuvių Bendruomenės jaunimo reikalams vadovas, Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjungos valdyba ir JAV Lietuvių Jaunimo Sąjunga, o du atstovus paskiria Kriaučeliūnų šeima.

4. Vertintojų komisija, aptarusi asmens ar vieneto tinkamumą premijai, ją skiria balsu dauguma iki sekančių metų vasario 15 d. ir susitaria su Kriaučeliūnų šeima dėl premijos įteikimo laiko ir pobūdžio.

5. Premijai asmenys ar vienetai siūlomi raštu, nurodant tiksliai premijai tinkamumo motyvus, ir siunčiami: EUGENIJAUŠ KRIAUCĖLIŪNO PREMĖIOS KOMISIJAI, 12500 Pownee Road, Palos Park, Illinois 60464, USA.

XXXXXXXXXX

Europos Lietuviškųjų Studijų Savaičių rengėjai praneša kad 1979 metais Studijų Savaitė įvyks Belgijoje, Liuvono mieste nuo liepos 21 iki 27. Kad būtų galima priimti ir susidomėjusius tautiečius iš užjūrio, kurie Jaunimo Kongreso proga lankysis Europoje, užsakytos dvigubai tokios didelės patalpos, negu paprastai. Kongreso dalyviai ir turistai norintieji iš Europos Lietuviškųjų Studijų Savaitėje dalyvauti, taip pat registruojasi per savo krašto JS valdybą. Dalyvavimo galimybė Studijų savaitėje pramatyta kongreso dalyvių anketoje. Studijų savaitė kainuos 350 DM (vokiškos markės), kartu su registracija reikės įmokėti 70, DM.

XXXXXXXXXX

Sporto klubas Aušra iš Kanados žada kongreso proga savo lėšomis atvykti į Europą, dalyvauti kongreso parengimuose ir ta proga taip pat rungtyniauti su europietiškomis komandomis, su kuriomis ryšį užmegsti padės IV PLJK komitetas.

XXXXXXXXXX

Literatūra · Dailė · Menas

Juozas Griškamauskas

TO LI MIEJI KVA DRA TAI

PIRMASIS PABĖGIMAS

Staiga tik, kur buvę, kur nebuvę, vokiečių lėktuvai. Apšvietė lauką, lyg žvakes kokias pakabindami ore, ir kad pradės vanoti, kad pradės.

Žemė kaip marka, nér kur slėptis, nei ką. Krentame po vežimais, arkliai tik nerimsta. Tai vokiečiai bombarduoja sovietų pozicijas, gal vieno, gal dviejų kilometrų nuotoly, bet, kai sprogs, tai, rodos, čia pat už vežimo.

Prigulęs prie žemės, girdžiu, kaip ji dreba nuo bombų, ir staiga dingteri mintis prapulti iš čia. Pabėgti iš čia, pasinaudojus tamsos priedanga. Užtenka jau to visko.

Kai tik spėjo nukristi žemyn lėktuvų numestps šviečiančios raketos, aptemo. Atatupsčias nušliaužiau nuo vežimo iki griovio. Ir taip grioviu ir grioviu striukenu. Mano arklys ir visi šienvežiai jau toli už manęs. Po kiek laiko, pasiklausęs, ar kas nesiveja, išlipu į kelią. Ir skubu. Lėktuvai jau nuskrido, tolumoje žaižaruoja ugnis, matyt, ką nors uždegė. O gal frontas éjo kokiam miestelyje? Net nežinau, kas toje pusėje. Vietos nepažįstamos.

Pradeda lyti. Aš einu keliu priešingai, negu šieno vežimai. Rūpi arklys, bijau kad pamatys, jog mano vežimas be vadovo, ir rusai pradės ieškoti. O čia tamsu, ranką prieš save ištiesęs, negali jos matyti. Galvoju: ar greitai pastebės, jog manęs nėra? O gal nesivys? O jeigu pavytų? Baigta tada. Juk mane gali už tai vietoje nupilti. O gal arklys, matydamas, kad kiti priekyje eina, iš įpratimo eis, ir iki pat vietos nueis be manęs?

Jeigu taip, tai man užtenkamai laiko, aš galiu tikrai pabėgti. Šios minties padrąsintas, stipriau minu. O kelias molėtas, sunku koją bepakelti, bet iš baimės taip nešuos, kaip sparnuotas. Tamsu. Tiek pat tematau atveromis akimis, kiek ir užsimerkęs.

Kur dabar dėsiaus? Jei vėl ant rusų kur pakliūsiu? Klaus mane: — O ką tu čia veiki fronto zonoje?

Juk čia civiliams nėra ko maišytis. Ir staiga vėl matau tuos šimtus civilių, kai mes imam nuogus kareivius už galvų ir kojų. Kaip malakas vežiman verčiam. Priešais pieva, lyg lopais baltuoja.

Ak, tos kareivių akys ir veidai. Kažin, ką jie galvojo tuo metu, kai juos pervėrė mirtį atnešus sviedinio skeveldra šovinys? Ar jie galvojo iš viso? O ką aš galvosiu, kai mane, rusai pagavę statys prie sienos?

Namai, téviškė, namiškiai. Išverstos durys, viduje ant išleistų šiaudų priemonėje, kieme, tvartuose, visur išrengti lavonai baltuoja. Jų akyse žarijos spinksi.

Einu ir girdžiu, kaip širdis tvaksi. Negaliu nusikratyti tų minčių. Stengiuosi. Galvoju, kad pabėgau. Jaučiu, kad esu pavargęs ir sušlapęs.

Staiga prieš mane žiburėlis. Maniau, kad čia pat, bet toli, gal kilometras kelio buvo, ligi prisiartinau. Atrodo, ūkis. Prisėlinu galimai arčiau ir klausausi. Girdžiu — rusiški balsai.

Blogai, — galvoju ir vėl duodu į šalį. Priėjau kažkokius krūmokšnius. Einu jais, stengdamasis kiek tik galima atsargiau, kad netraškėtų mano kojų užmintos nukritusios šakos. Paeinu gerokai. Gal valandą, gal dvi. Jau visiškai pavargęs. Krisčiau, rodos, ties kiekvienu pasitaikiusiu didesniu kelmu, jei tik jį rasčiau, o čia visur šlapia, lijo dieną ir dabar dar tebedulkia. Esu peršlapęs iki paskutinio siūlėlio. Jau ir dantys pradeda kalenti.

Prieš mane lyg plynėsi vieta, lyg kažkas juoduoja. Sumoju, gal trobesiai, sakau sau, ir tikrai neapsirinku. Nežinau, kur eiti. Bijau, kad nepakliūčiau tiesiai į rankas, jei ir čia būtų rusų. Išlaukiu kokią valandą. Niekur jokio garselio. Tada slenku pažiūrėti, kas čia per trobesiai tie. Atrodo, ūkininko sodyba. Lyg būtų tuščia. Matyt, nuo fronto pasitraukė.

Apsidžiaugiau suradęs daržinę. O čia dar ir šiaudų aptikau. Nors ir bijau, kad vieta nežinoma, bet jau negaliu, nuovargis tiesiai ir nuima nuo kojų.

Nubundu apie pietus. Tikrai taip ir yra, pakliuvau į apleistą sodybą. Pasilsėjęs apsižiūriu, atpažįstu, kur galiu būti ir, kaip pakaustytas, skubu namo. Pakeliui dar užsuku pas dėdę prie Sedos.

— Tai, dėde, jau nėra tavo arklio, — sakau jam, pamatęs jį kieme.

O jis mane ima klausinėti, kas ir kaip.

— Buvo išvarę pastotin, paskui paėmė vežimą su arkliu, o man liepė nešdintis. Baisu tenai, — aiškinu jam, bet teisybės nesakiau.

— Ką gi padarysi, — sako dėdė, — su ruskiu nesibylinėsi. Pasigauš, nes jau šešta para, kaip nieko šilto burnoje neturėjęs, kaip važiuotas, parriedu namo.

Čia vėl stebisi, kaip aš atsiradau, sako, kitų dar nėra. Tai laimė, kad paleido. Namie gi pasakiau teisybę. Pradžioje nusigąsta, bet vėliau tik džiaugiasi, kad esu gyvas ir sveikas, o kaip paskui bus, — Dievo valia.

O aš, kad miegu parėjęs. Atsimiegojau už tas visas naktis. Atgavau jėgas, bet sunkiai atsikračiau tų lavonų vaizdų. Užmigsiu, tai ir sapnuoju juos, einu patamsiai, tai ir matau juos.

Jau buvo pašalę ir pasnigę. Frontas éjo palei Liepoją. Paskui kariavo prie Skuodo. Pas mus buvo taip vadinama trečioji fronto linija. Sužeistų kareivių buvo pilni Plateliai, vis didesni namai tenai buvo paversti tom "balnicom". O mokykloje rusai buvo tikrai gerai įsirengę, bet ji netrukus išlėkė į orą su visais savo ligonimis. Mat, be sužeistųjų, jie tenai laikė ir ginklus su municija, matyt, kas nors buvo neatsargus.

Ir mums teko sužeistųjų. Netilpdami miestelyje, kur stipresni, kareiviai vis éjo į artimesnius kaimus. Kai taip matydavau juos gulinius eilėmis ant šiaudų savo namuose, man vėl prisimindavo anie išvilkti negyvėliai fronto linijose.

— Ak, juozelj, išvilks ir mus tie bolševikai iš visko, kaip tuos savo kareivius, ir liksime tik tokie, kokius mus Ponas Dievas sutvėrė, — sako man dėdienė, kai jai pasipasakoju, ką jaučiu.

Su sužeistaisiais nemaža tekdavo ir pasikalbėti. Jie patys dažnai sakydavo:

— Mūsų nebijokite, bet Stalino kariuomenė (jie taip vadino enkavedistus) labai biauri. Jie čia viską su žeme sulygins.

"Stalininių" jau vis daugiau rodėsi. Atvykdavo pasiplėšikauti, viską, ką geresnio rasdavo, imdavo, ypač laikrodžius ir žiedus. Maisto norėjo. Sukinėjo galvas žąsimis, vištoms, šaudė kiaušius.

Kai kur būdavo susirėmimų su žmonėmis, kurie gynė savo gera, bet nepalyginsi su tuo, kas įvyko vėliau, kai rusai, po kelis atėję į namus, jei vyrų būdavo, uždarydavo juos į vieną kambarį, o moteris į kitą. Ko jie neišdarinėdavo tenai su jomis. Mes namuose labai bijojome ir rūpinomės dėl savo moterų. Juk maskoliai nežiūrėjo, suaugusios, ar paauglės. O ginti neapginsi: atstatė šautuvą ir baigta. Gali ir pats kristi, ir moteris nukentės. Mūsų visa laimė, kad šiame kaime, kaip atokiau nuo fronto, jie nebuvo. Vėliau dar pražygiavo kariuomenės. Apie trejetą parų éjo šarvuočiai, net nesustodami. Ir paskui visa aprimo.

(Bus daugiau)

— Australijos imigracijos ministerija, tvarkanti ir etninių grupių reikalus, ruošiasi išleisti tautinių pasakų rinkinį anglų kalba. Jo paruošijai paprašė etnines grupes atsiųsti po tris būdingiausias pasakas. A. Saudargienė minėtam rinkiniui pasiuntė tris lietuviškas pasakas — "Eglė žalčių karalienė", "Sigaretė" ir "Gedimino sapną". Iš ministerijos gautas atsakymas, kad jos bus įtrauktos į rinkinį.

Sausio 3 – Šiandien aš atbudau ketvirtą valandą ir važiuoju į Zeliną. Sudėjo čemodanus ant Kombi ir leidomės į kelionę. Pravažiavom Registro, Joinville ir miegojom Itajai. Valgėm sriubą, "hamburger" ir bulvių salotas.

Nida Remenčiūtė

Sausio 4 – Mane prikėlė varpai. Osvaldas atbudo 3 val. Visi kėlėsi 4 val. Gėrėm kavą ir išvažiuoju. Važiuoju į Porto Alegre. Miegojom S. Lourenço do Sul, kolegijoje "Estrela do Mar" (Maris Stella). Buvo kur maudytis.

Audra Remenčiūtė

Sausio 5 – Miegojom gerai. Atsikėlėm ankti, 4 ir pusė. Pravažiavom Pelotas. Chui pravažiavom sieną Brazilijos ir Urugvajaus ir munitinę. Pakeliui virėm pietus ir pietavom. Pro akis bėgo Urugvajaus laukai. Vakare pasiekėm Montevideo. Čia laikas vieną valandą skirtingas negu Brazilijoje. Mes apsistojom pas Dorelius. Ačiū jiems.

Nida Remenčiūtė

Sausio 6 – Iš ryto susitikom parapijoje. Darėm repeticiją. Vakare buvo vaidinimas. Atėjo daug žmonių. Ačiū Dievui, vaidinimas išėjo gerai. Paskui buvo šokiai. Mes išmokom urugvajišką "rock" ir susipažinom su daug draugų.

N. A. Remenčiūtės

Sausio 7 – Šiandien neturėjom repeticijos. Iš ryto važiuoju į pajūrį – Aš, mama, Audra, Laima, Ivonė, Milda, Aleksas ir Regina, Cecilija ir jos tėvai. Pajūris buvo labai gražus, bet buvo daug "aguas vivas".

Po pietų buvome pamaldose ir pasirodėm su vaidinimu. Neišėjo taip gerai, kaip vakar. Dédé Juozas sakė, kad nenori, kad kitą kartą eitume į šokius (Argentinoje) prieš vaidinimą.

Nida

Sausio 8 – Šiandien buvo labai gera diena. Važiuoju su urugvajiečiais draugais į "Changrila" (parapijos vasarvietė).

Maudėmės, žaidėm, valgėm žuvį. Po pavakarių grįžom namo.

Nida ir Audra

Sausio 9 – Pirkinių diena.

Sausio 10 – Šiandien aplankėm Punta del Este. Labai graži vieta. Padarėm daug nuotraukų. Pietavom ir grįžom į Montevideo. Vakare buvo atsiveikinimo vakaras. Man labai buvo gaila palikti draugus. Buvo liūdna. Daug jų atėjo dar kartą mus atsiveikinti sekantį rytą 4 val. mums išvažiuojant.

N. Remenčiūtė

Sausio 11 – Kėlėm 3 valandą ir pusė. Ketvirtą su puse išvažiuoju į Argentiną. Buenos Aires pasiekėm 21 val. Parapija turi gražią bažnyčią ir gražų kiemą-sodą. Apsistojom pas Bakaičius. Jie turi krautuvę. Krautuvės vardas "Juan Bakaitis". Po vakarienės norėjom tik miegoti.

A. Remenčiūtė

Sausio 12 – Iš rytų buvom "Supermercado". Viskas brangu. Po pietų ėjom į repeticiją ir tvarkyti scenarijaus.

Audra

Sausio 13 – Važiuoju į miestą daryti pirkinių. Vakare aš, Milda ir Silvija važiuoju į šokius.

Nida

Sekmadienis 14 – Dalyvavom Šv. Mišiose, Audra ėjo į "pisciną", aš rašiau laišką tėveliui.

Po pietų Audra vėl ėjo maudytis, aš miegojau.

Vakare parodėme mūsų vaidinimą. Išėjo viskas gerai.

Atrodo, kad patiko visiems.

Nida

Pirmadienis, sausio 15 – Man labai patiko Argentina. Išvažiuoju 12 val. Buvo labai karšta. Atvažiuoju į Rozarijo, šventėm Alekso gimtadienį. Nakvojom parapijoje. Niekas nemiegojo, buvo labai karšta ir buvo daug uodų. Kai kurie ėjo miegoti lauke.

Sekančią dieną visi miegojo mašinoje. Miegodami pasiekėm Rezistenciją. Gražus miestas. Nakvynėse buvo "chuveiros". Kaip gerai maudytis!

Nida ir Audra

Šiandien pasiekėm Paraguay. Perplaukė Paragvajaus upę, jau buvom Assuncion. Miestas gražus, daug prekybos. Daug "kambistų" ir cigarečių parduotuvė. Čia nuo mūsų atsiskyrė Robertas ir autobusu grįžo į São Paulį. Jam reikėjo tvarkyti kariuomenės dokumentus. Miegojom mokykloje. Matėm daug tarakonų. Dėl uodų užsidedėm "kobrinias".

Nida

Sausio 18, ketvirtadienis – Važiuoju į miestą apsipirkimui. Bet nepirkom daug daiktų. Vakare pasiekėm Foz Iguacu. Dédé Juozas pakalbėjo su vyskupu ir mes gavome geras nakvynes Diocezijos viešbutelyje. Anksti gulėm ir gerai miegojom.

Audra

Sausio 19 – Aplankėm Foz Iguacu krioklius. Labai gražu. Padarėm nuotraukų. Vakare pasiekėm Guarapuava. Čia ir miegojom. Buvo šalta naktis.

Audra

Sausio 20 – Iš Guarapuavos išvažiuoju 7 val. Ant pietų buvo didelė "surpriza". Dédé Juozas užfundijo mums "churrasco" – rodizio. Buvo labai skanu.

Pravažiavom Registro ir Juquiá.

Naktį (21 val.) jau buvom São Paulyje.

Dėkojam Dėdei Juozui ir visiems žmonėms už šią kelionę ir visą, ką mums padėjo.

Ačiū

Nida ir Audra Remenčiūtės

Man patiko būti Urugvajuje ir Argentinoje. Nors ten nebuvo mano amžiaus draugų, bet abiejose vietose radau šuniuką-pažaisti. Atsimenu kelionę iš Montevideo iki Buenos Aires. Ir negaliu užmiršti nakties Rozariuje dėl milijono uodų.

Laima Remenčiūtė

Bus daugiau

PASAULIO LIETUVIŲ BENDRUOMENĖJE

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdyba bendralaiškiu kreipiasi į kraštų Lietuvių Bendruomenių valdybas, skatindama plėtesnę lietuvių akciją:

Vasario 16 – Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimo šventės proga prašome Jus savo krašto lietuvių tarpe stipriau pradėti ir ateityje plačiau išvystyti konkrečią akciją keliose srityse:

1 Vasario 16 minėjimuose yra būtina iškelti Lietuvos disidentų ir politinių kalinių vykdomus darbus ir atkreipti dėmesį į jų prašymus.

2. Kreiptis į savo krašto vyriausybę, bažnytinę hierarchiją, tarptautines organizacijas, akademinės institucijas, įtakingus asmenis ir plačiąją spaudą, prašant juos savo autoritetu daryti įtaką Sovietų Sąjungai, kad būtų gražinta laisvė Viktorui Petkui, Baliui Gajauskui, Nijolei Sadūnaitei ir visiems kitiems mūsų tautos politiniams kaliniams. Tą daryti reikia organizuotai ir pavieniai. Minėjimuose verta priimti rezolucijas ir paruošti atitinkamus memorandumus. Visi turėtų rašyti asmeninius laiškus aukščiau išvardintoms institucijoms su tuo pačiu prašymu.

3. Organizuoti laiškų rašymo akciją politiniams kaliniams ir sovietų pareigūnams. Pridedame "Draugo" ir "Tėviškės Žiburių" straipsnius, kurie plačiau šiuo reikalu teikia informaciją. Nors jie daugiau taikomi JAV ir Kanados lietuviams, manome, kad ir kiti kraštai jais gali pasinaudoti, prisitaikant prie vietos sąlygų.

4. Vasario 16 šventės proga sustiprinti aukų rinkimą Lietuvos laisvinimo reikalams. V-sis PLB Seimas nutarė: "Kraštų Bendruomenių Valdybos yra prašomos per savo padalinius ruošti Vasario 16 minėjimus, jų metu telkti lėšas Lietuvos laisvinimui ir lietuvių išlaikymui pagal aukotojo valią ir bent trečdalį šių lėšų skirti PLB Valdybai". Esame užsibrėžę atlikti visą eilę konkrečių darbų, kurių be Jūsų pagalbos negalėsime įvykdyti. Todėl tik Jūsų konkreti finansinė parama įgalins PLB valdybą išvystyti stipresnę veiklą šioje srityje. Iš anksto Jums dėkojame.

Būsime labai dėkingi už informaciją apie Jūsų krašte atliktą ir tebevykdomą akciją bei jos atgarsius (spaudos straipsniai, parašytų laiškų skaičius, gauti atsakymai ir laiška, svetimųjų pasisakymai bei daromi žygiai politinių kalinių atžvilgiu ir pan.). Šią informaciją galėsime pasidalinti su "Pasaulio Lietuvių" bei lietuviška spauda, kad ir kiti susipažintų su Jūsų atliekamais darbais.

PLB valdybos vardu,
Vaclovas Kleiza
Vykdomasis vicepirmininkas

MIŠIOS

Vasario 10 d., šeštadienį, 19 val. šv. Kazimiero p-jos koplyčioje bus laikomos Mišios už a.a. JONĄ DIMŠĄ 2-ry mirties metinių proga.

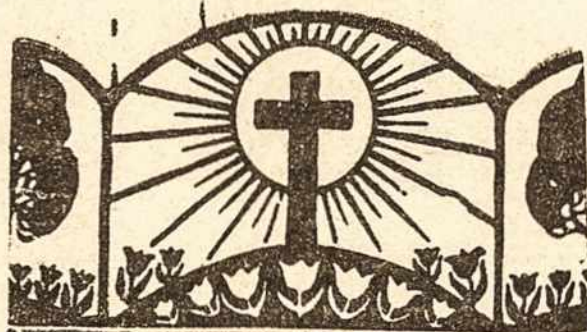
Visus pažįstamus kviečia ir už dalyvavimą visiems iš anksto dėkoja

Veronika Dimšienė

Vasario 11 d., sekmadienį, 17 val. šv. Kazimiero p-jos koplyčioje bus Mišios už a.a. URŠULĘ JOTEIKIENĘ ir a.a. DOMICELĘ KATINIENĘ.

Gimines ir pažįstamus kviečia ir už dalyvavimą iš anksto dėkoja

Ruošėjai

MŪSŲ MIRUSIEJI

Vasario 1 dieną sulaukusi 76 metų Vila Zelinoje mirė ONA VRUBLEVIČIENĖ, kilusi iš Zarasų. Nuliūdime liko vyras Vladas Vrublevičius, dukterys Janina ir Vanda, žentas Algirdas Sinkevičius, 6 anūkai ir du proanūkai.

Auka paremk lietuvišką spaudą, nes ji palaiko mūsų tautinę gyvybę!

Kovo 4, sekmadienį,
ŠV. KAZIMIERAS,
ypatingas Lietuvos, jaunimo ir
šv. Kazimiero parapijos Globėjas.

ATLAIDAI

jo vardo parapijoje, Mookoje.

16 val.: – procesija su Šventojo relikvija ir paveikslu;

– iškilmingos Mišios;

– minėjimas su menine programa, pasirodant įvairiems vienetais bei ansambliams

– vaisės: BUFETO forma

NB – Bairuose šią dieną liet. Mišių nebus.

– Visi kviečiami tinkamai ir pasiruošus priimti sakramentus ir taip pelnyti Bažnyčios teikiamus ATLAIDUS.

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL – Inventário, Despejo, etc.

COMERCIAL – Falência, Concordata

Execução, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA – Imposto de Renda, ICM, IPI

KALBAMA LIETUVIŠKAI

ESCRITÓRIOS:

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and. s/45 – Liberdade
Horário: Das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 – Vila Zelina
Horário: Das 19:00 às 21:00

DR. ALEKSAS KALINAUSKAS DR. PAULO KALINAUSKAS ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divórcio, Processo Crime, Processo Trabalhista, etc.

Rua XV de Novembro, 244 - 4º and. conj. 9
Tel. 37-8958

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

Guarda chovas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças. Mini-sombrinhas, tipo italiano e alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Inscr. Estadual: 104.519.617

C.R.C.80.882.909/001

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones: 274.0677 - (Res. 274.1886)
São Paulo

MŪSŲ ŽINIOS

LITUANICA

Nuo 21 iki 28 sausio Lituanikoje stovyklavo skautai.

Pasinaudodami feriadu (sausio 25) į sodybą nuvyko visa eilė tautiečių. Tarp kitų iš Vila Zelinos buvo matyti p.P. Šimonis, p. Juozas Petrokas, p. Jonas Jodelis, Dédé Juozas, p. Belapetravičius, p. Aldona Černiauskaitė Fernandes ir kiti. Iš Jundiai, p. Galinskiene ir dukra Elizabete.

Tikimasi, kad šią savaitę bus užbaigti artezianinio šulinio matavimo darbai, kuriuos uždelsė firma dėl techninių kliūčių.

Vasario 11 dieną bus daromi nuosavybės dokumentai (escritura definitiva) sklypų savininkams.

Dar **GALITE ĮSIGYTI SKLYPĄ LITUANIKOJE** (segunda mão)

Suinteresuoti prašomi kreiptis į p. Joną Tatarūną, telefonas 63.73.44.

SV. JUOZAPO BENDRUOMENĖ

Sausio 24 įvyko Šv. Juozapo Bendruomenės Valdybos posėdis. Buvo nutarta pirkti "Kombi" Lituanikos reikalams.

Rengti šv. Juozapo Pietus. Kadangi pietumis nėra siekiama pilno, o tik norima suteikti progą lietuviams pabendrauti, tai pietūs te kainuos tik 50 kruzeirų.

Karnavalo dieną Valdybos nariai su šeimomis vyks į Lituanią apžiūrėti naujai pastatyto Svečių Namų ir ten pietaus. Kai tik bus sutvarkytas vandens reikalas, bus ruošiama Svečių Namų pašventinimo šventė ir išvyka visiems lietuviams.

ATEITININKAI

Sugrįžę iš kelionės ir kiek pailsėję, ateitininkai jau turėjo bendrą Studentų ir Moksleivių valdybų posėdį. Posėdis nutarė atnaujinti nutrūkusią Jaunimo Švenčių tradiciją. Tągi pirmoji, po keletos metų pertraukos, Jaunimo Šventė įvyks Gegužės mėnesio 20 dieną. Tą pačia proga bus ir motinų pagerbimas. Atostogoms baigiantis, nutarta surengti savaitgalio stovyklą, kuri bus Lituanikoje Vasario 9, 10 ir 11 dienomis. Pirmas šių metų studentų ateitininkų susirinkimas įvyks kovo 4 dieną 19 val. Vila Zelinoje. Moksleivių ateitininkų kovo 10/11 dienos savaitgalyje.

Valdyba nutarė kreiptis į Federacijos Valdybą, prašydama, kad ir šių metų žiemos stovyklai liepos mėnesį atsiųstų talkininkų. Kaip prisimename, pernai buvo

atvykęs Linas Kojelis ir labai daug mūsų jaunimui padėjo.

"Volungės" Choras sutiko dalyvauti jaunimo šventėje. Jis taip pat dalyvaus Vasario 16 minėjimo meninėje programoje.

Pirmoji poatostoginė "Volungės" repeticija įvyko vasario 4 dieną.

L.K.B. Choras Nepriklausomybės Šventės proga giedos iškilmingas mišias.

SAVAITGALIO STOVYKLA JAUNIMUI

Vasario 9, 10 ir 11 dienomis

Rengia ateitininkai. Dalyvauti gali visas lietuviškas jaunimas galintis susikalbėti (ar bent suprantas) lietuviškai. Užsirašyti galima pas Robertą Saldį - telef. 273.32.24, Sofiją Žūtaitę - telef. 63.17.20, Leoniečę Rubliauskaitę ir Dėdę Juozą - telef. 63.59.75.

Stovyklos mokestis visam savaitgaliui 150,00 kruzeirų

Jei kas iš vyresniųjų norėtų šį savaitgalį praleisti Lituanikoje, gali pasinaudoti neseniai pastatytu svečių namu.

SVEČIAS IŠ VENEZUELOS

Vasario pradžioje atvyko iš Buenos Aires inž. VLADAS MAŽEIKAS, tenai vedęs EUGENIJĄ RUDYTĘ. Argentinos Lietuvių Centro valdybos pirmininkę. Inž. Vl. Mažeika yra Venezuelos Lietuvių B-nės p-kas. Čia apsistos pas B. ir J. Bagdžius.

R I O

ML korespondentas iš Rio praneša:

Sausio 21 d. buvo atlaikytos Šv. Mišios už a.a. ANELE DUBAUSKIENE, kurios mirtį visi apverkiame.

Našlys, p. IGNAS DUBAUSKAS, yra kviečiamas sūnaus Igno apsilankyti Čikagoje. Bet dėl didelių šalčių tenai, ir karščių dienai, ta kelionė teks atidėti, kol temperatūros susilygins, pav. gegužės mėnesį.

São Paule ir Rio apsilankė inž. EUGENIJUS VILKAS su motina ir žmona. P. Vilkas São Paule dalyvavo parodoje, kurioje jo vedamas fabrikas išstatė automatinio suvirinimo (soldą) aparatą, kuris tuoj buvo nupirktas.

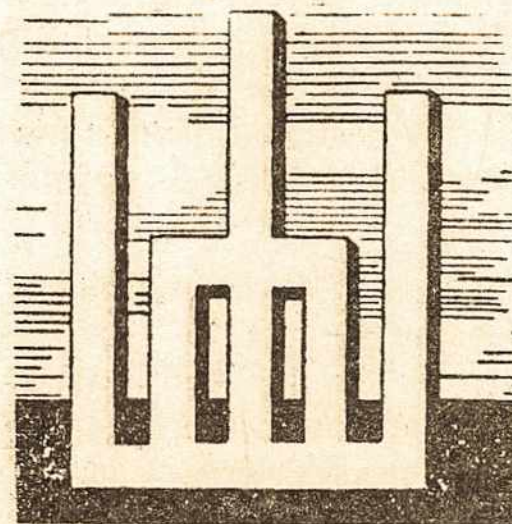
Rio mieste p.p. Vilka aplankė p. Ernestą Petrą, kuris yra p. Eug. Vilko motinos brolis.

Šio ML numerio
GARBĖS LEIDĖJAI
ROMUALDAS, ANTANAS IR KAZIMIERAS
GAULIOS

savo Motinos, URŠULĖS GAULIENĖS
84 metų sukakties proga.

Padėka, sveikinimai ir geriausi linkėjimai
Poniai URŠULEI ir visai patriotinei Šeimai.

ML administracija

LIETUVOS
NEPRIKLAUSOMYBĖS ŠVENTĖ

Vasario 18 dieną:

15 val.: Mišios V. Zelinos bažnyčioj

16 val.: Minėjimas Seselių Pranciškiečių salėj.

Dalyvaus Fed. Deputatas Adhemar de Barros Filho.

NB. 11 val. Mišių Zelinoj nebus.

SEMANÁRIO NOSSA LITUÂNIA

MŪSŲ
LIETUVA

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Diretor responsável
VYTAUTAS BACEVIČIUS

Redige: Equipe Editorial
- Administrador: Stanislo Šileika

METINĖ PRENUMERATA: 210 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 1.000 kr.
Paskirto numerio kaina: 5,00 kr. Užuojautos ir sveikinimai nuo 100 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekius rašyti: "Stanislo Šileika" vardu.

Straipsnius ir korespondenciją redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Nenaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadienį; vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai įteiktini ne vėliau kaip iki sekmadienio vakaro.